

RITMUS ÉS DISZHARMÓNIA

A nemzetközi alkotótábor művészeit arról kérdeztük: hogyan érezték magukat Csurgón? A kijelölt téma a ritmus és diszharmónia volt, alkotásukban hogyan valósították meg elképzeléseiket?

Anne Pincus: - Természetes anyagokkal próbáltam utánozni az élővilág bizonyos ritmusát. Például pókhálót készítettem ágakból egy visszatérő ritmus szerint. Az pedig már önmagában diszharmónia, ha az ember a természetet, az élővilágot utánozza, és főleg ha ezeket a természetes anyagokat kiállítóterembe viszik. Nagyon tetszik, hogy nyugalomban alkothatok, mivel ez a múzeum alkalmas munkára és majd a kiállításra is. Bár második alkalommal vagyok itt, mégis más, mint ezelőtt volt. Ihász János múzeumigazgató anyáskodik körülöttünk: lesi minden kívánságunkat.

Martin Triebswetter: - Először vagyok Magyarországon. Nagyszerű lehetőség múzeumban dolgozni és ismeretéseket kötni; itt jól érzem magam. Érdekes, hogy az idegen környezet és a másokkal együtt végzett munka hogyan hat a művészetemre. Vonattal jöttem, és megihlettek a lepukkant vagon ülései, amiken játszott a fény. Számítógépes technikával készítek a képekből installációt. Még nem tudom, mi lesz és hol lesz benne a diszharmónia, de megpróbálok úgy festeni, hogy az emberek megkérdezzék: mi ennek az értelme? És valaki talán kitalálja, hol van a diszharmónia.

Barna Árpád: - Kiskunfélegyházi gyerekként hét éves koromban ihletett meg a Balaton. Azóta a Balaton festője vagyok, Kéthelyen lakom. Csodálom Csurgót: nem gondoltam, hogy ilyen szép. Csönd van és nyugalom, sok a zöld, gondozottak az utcák. Bármikor visszajövök, ha hívnak, mert nagyon kedves város. Ritmus nélkül nem létezhetnek épületcsoportok, én ezt festettem. A diszharmónia a modern festészet hatása, és nagyon távol áll tőlem. Éppen azért, mert hiányzik belőle a harmónia, ami az élethez is fontos. Talán a házsorból kilógó házak, a különböző magasságú épületek adják a képeimen a diszharmóniát.

Brigitte Reichl: - Hatodik alkalommal vagyok itt, az alapító tagok közé tartozom. A múzeum ideális hely az alkotásra. Mellette park van, csend és nyugalom. Van egy Jánosunk (a múzeumigazgató), aki kiszolgál, és nem kell főzni, mosni, mint otthon; itt az alkotó csak alkot. Térinstallációt készítettem. Zsebkendőket ragasztottam össze és festettem be, természetes anyagokat szórtam rá. Ezt felakasztom, hogy hátulról érje a fény. Könnyed tavaszi alkotás lesz. Az ágakat gézzel tekertem be, és pirosra festettem, ezek gólyalábak. A németországi természet diszharmóniáját jelenítik meg, mert nálunk már eltűnőben van a gólya.

Iman Mahmud: - Először vagyok Csurgón, de tetszik ez a hely. Mindig egyedül dolgoztam, és most örülök, hogy a barátnőmmel egy helyiségben alkothatok. Érdekelnek a régi írások, és itt is találtam egy régi vendégkönyvet, meg 1880-1919-ből való főparancsnoki naplót. Van arab írásom is. Ezek ihlettek meg, és kétoldalas papírmunkát készítek. Pécsen jártam a múlt héten, ott egy ajtó adott ötletet: ez két fadarabbal jelenítem meg, nyitásra-csukásra kiélezve. A múzeum udvarán felállítottam egy falat, ez a közepén levő sötét foltal a hazámban, Irakban folyó háborúra emlékeztet. Mélyen érint, pedig négy éve már Münchenben élek.

